



Υψηλή τεχνολογία και αντιγραφή¹

Έχει η πανεπιστημιακή εκπαίδευση τόσο μεγάλη αξία στην ελληνική κοινωνία, όσο δείχνουν οι στατιστικές; Έχει επιθυμία η νεολαία μας για γνώσεις και σπουδές περισσότερο από κάθε άλλη παγκοσμίως; Γιατί θέλουν οι νέοι μας να σπουδάσουν σε μια καλή σχολή, όπως η Σχολή Πολιτικών Μηχανικών του ΕΜΠ;

Αλλά τι σημαίνει καλή σχολή; Θα ήταν καλή χωρίς τον μόχθο των καθηγητών, τον μόχθο για να εισαχθεί κανείς και μετά να σπουδάσει στη Σχολή; Θα ήταν καλή αν το πτυχίο δεν είχε επαγγελματικό αντίκρισμα, αν δεν προϋπέθετε βάθος γνώσης τέτοιο που να επιτρέπει την ανάληψη υψηλών επαγγελματικών ευθυνών;

Μήπως όμως για την ελληνική κοινωνία το ζητούμενο είναι το πτυχίο, έστω και χωρίς αντίκρισμα γνώσης και δουλειάς; Και επειδή καλό πτυχίο χωρίς αντίκρισμα μόχθου δεν μπορεί να υπάρξει, μήπως είναι καλύτερα τη δουλειά να την κάνουν άλλοι; Δεν είναι καλύτερα ο κ. Ε. Κ. (= Εγώ ο Καημένος) να πάρει πτυχίο χωρίς κόπο —άλλωστε οι δικοί του για αυτό το πτυχίο δεν τον πιέζουν; Ασφαλώς και πρέπει το πτυχίο να έχει αξία, αλλά μήπως ο κ. Ε. Κ. (άντε, και κάτι φίλοι του) δεν είναι ανάγκη να το πάρει με την αξία του...

Μήπως η ίδια ελληνική πολιτεία δεν ενθαρρύνει αυτές τις συμπεριφορές, ακόμη και στο θεσμικό επίπεδο; Για παράδειγμα φροντίζει να υπάρχει ένα αξιοκρατικό σύστημα εισαγωγικών εξετάσεων, μέσω του οποίου αναδεικνύονται ή επικυρώνονται οι καλές σχολές. Και στη συνέχεια με διάφορα προσχήματα ανοίγει όσα παράθυρα παράπλευρης εισαγωγής μπορεί.

Και όταν δεν μπορεί να θεσμοθετηθεί κάτι για τον κ. Ε. Κ. ειδικά; Τότε υπάρχουν και οι ατομικές λύσεις —όπως η αντιγραφή. Που μπορεί να οργανωθούν και σε κάτι πιο συλλογικό, βρε παιδί μου, μην έχουμε και τη ρετσινιά του ατομιστή... Δηλαδή οργανωμένο κύκλωμα αντιγραφής.

Αναμφίβολα, αυτή τη «συλλογικότητα» την έχει υποστηρίξει η σημερινή υψηλή τεχνολογία. Κινητή τηλεφωνία, SMS, MMS, WiFi, κτλ. έχουν ανοίξει νέους ορίζοντες... Σε αναφορά του, συνάδελφος που πριν λίγες μέρες, επιτηρώντας μια εξέταση στη Σχολή, συνέλαβε φοιτητή να αντιγράφει με χρήση υψηλής τεχνολογίας, καταλήγει με κάποιες σκέψεις εκφράζοντας γενικότερους φόβους, όπως :

Αυτά τα smartphones συνδέονται με wi-fi με το internet όπου μπορούν να αναρτηθούν σε κάποια ιστοσελίδα τα θέματα και οι λύσεις τους. Αυτοί όμως που αναρτούν ή στέλνουν απευθείας τις λύσεις μπορούν στο μέλλον να εκβιάσουν. Μήπως θρισκόμαστε μπροστά σε οργανωμένο κύκλωμα; Δεν είναι ένα απλό ερασιτεχνικό, παρωχημένο πλέον, ‘σκονάκι’ προ της γενιάς των κινητών και του wi-fi.

¹ Το κείμενο προέρχεται από το Forum της Γενικής Συνέλευσης της Σχολής Πολιτικών Μηχανικών ΕΜΠ. Πλέον το Forum δεν υφίσταται και το περιεχόμενό του έχει χαθεί. Ωστόσο, τμήμα του έχει διασωθεί (χωρίς όλα τα συνημένα) από τον οργανισμό [archive.org](https://web.archive.org/web/20150914020501/http://www.civil.ntua.gr/civilgs/?p=200) στην ακόλουθη διεύθυνση, απ' όπου έχει ανασυρθεί στις 2023-12-29: <https://web.archive.org/web/20150914020501/http://www.civil.ntua.gr/civilgs/?p=200>.

Όμως το πρόβλημα της αντιγραφής δεν είναι, νομίζω, τεχνικό —ούτε και η λύση του είναι τεχνική. Είναι πρόβλημα αξιών, ηθών, ιδεολογίας, κουλτούρας. Και σε αυτές τις σφαίρες πρέπει να αναζητηθούν και οι λύσεις.

Από διάφορες συζητήσεις με φοιτητές μας, σχημάτισα την εντύπωση ότι η συντριπτική πλειονότητά τους καταδικάζουν τη νοσηρή τακτική της αντιγραφής, ιδίως όταν είναι οργανωμένη (πολλά άτομα) ή συστηματική (πολλές φορές από το ίδιο άτομο). Ωστόσο, νομίζω ότι δεν είναι τόσο διατεθειμένοι να κάνουν κάτι αλλο —πέρα από την έκφραση αποδοκιμασίας— για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα.

Το πιο πάνω επεισόδιο αντιγραφής έχω την αίσθηση ότι ήταν μεμονωμένο. Ζήτησα από τον φοιτητή που πρωταγωνίστησε να μου δώσει τη δικιά του αναφορά, καταγράφοντας και τις σκέψεις του πριν και μετά το επεισόδιο. Το έκανε και τον ευχαριστώ. Μεταφέρω μέρος της αναφοράς του, στην οποία έβαλε τον χαρακτηριστικό τίτλο «**Η Ψευδαίσθηση της επιτυχίας**».

Τα θέματα μοιράστηκαν και το μόνο που είχα στο μυαλό μου ήταν πώς να τα μεταβιβάσω όσο πιο γρήγορα ήταν εφικτό. Γρήγορα έθγαλα το κινητό τηλέφωνο από την τσέπη και φωτογράφισα στέλνοντας αμέσως. Η προεργασία μου για την όλη διαδικασία ήταν να καταφέρω να πείσω ένα πολύ έμπιστο σε μένα άτομο να λύσει ένα μέρος του διαγωνίσματος για το οποίο ένιωθα ανασφάλεια χάρη στον ελάχιστο χρόνο που είχα αφιερώσει, ύστερα να λάβω τις απαντήσεις και να τις αντιγράψω. Η απειρία μου σε τέτοιου είδους δεξιοτεχνικούς τρόπους λήψεως προβιβάσιμων βαθμών ήταν φανερή. Παρ' όλ' αυτά όλα πήγαιναν φυσιολογικά από ότι φαινόταν. Έλυσα όσα γνώριζα και έλαβα τα υπόλοιπα προς το τέλος της εξέτασης όπου και η διαδικασία της αντιγραφής ξεκίνησε.

Αγωνία και αμηχανία ήταν τα συναισθήματα που συγχέονταν μέσα μου, μέχρι που το προφανέστατο συνέβη. Με πήραν χαμπάρι! Εκείνη τη στιγμή ένιωσα την γη να φεύγει κάτω από τα πόδια μου... Η ταραχή με έκανε να τρέμω και να μην μπορώ να ηρεμήσω στιγμή. Όταν πια ηρέμησα συνειδητοποίησα τι αντίκτυπο μπορεί να έχει όλο αυτό και απελπίστηκα. Κόποι διαβάσματος χαμένοι, η έκθεση ενός ακόμα ανθρώπου χάρη στο δικό μου λάθος και η πιθανή τιμωρία με ώθησαν στο να νιώσω μέχρι και τρόμο... Μια κίνηση, μια διαδικασία στην οποία ηθικά εναντιωνόμουν πάντοτε, και όμως υπέπεσα στο λάθος να την κάνω γιατί πολύ λανθασμένα την θεώρησα «εύκολη λύση», μπορούσε τώρα να μου στερήσει τώρα τόσα πολλά...

Γιατί λοιπόν μοιράζομαι αυτήν την ταπεινωτική εμπειρία μου; Το πάθημα εύκολα γίνεται μάθημα και ελπίζω έστω μέσα από το δικό μου πάθημα να διδαχτούνε άλλοι ώστε να μην κάνουν τα ίδια λάθη. Ηθικά δεν χρειάζεται να αναφέρω το πόσο λάθος είναι, αλλά πέρα από αυτό, ΔΕΝ ΑΞΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΟΠΟ! Όλο αυτό είναι μια εμπειρία που θα μου μείνει αξέχαστη εφ' όρου ζωής και τα συναισθήματα μου μέσα από όλα αυτό, δεν εύχομαι να τα νιώσει ούτε ο χειρότερος εχθρός μου...

Ελπίζω οι παραπάνω σκέψεις, του φοιτητή, του επόπτη και οι δικιές μου να δώσουν το έναυσμα για μια σε βάθος συζήτηση του προβλήματος και το έδαφος για να βρεθούν λύσεις. Τα σχόλια όλων, διδασκόντων και φοιτητών είναι καλοδεχούμενα.

Δημήτρης Κουτσογιάννης
Κοσμήτορας

This entry was posted in [Uncategorized](#) on [19 June, 2015](#) by dkoutsog@ntua.gr.

2 thoughts on “**Υψηλή τεχνολογία και αντιγραφή**”



1. Nikos Mamassis 19 June, 2015 at 12:12

Μια παρενέργεια της αντιγραφής με σύγχρονη τεχνολογία είναι η απαγόρευση της χρήσης της τεχνολογίας στην εξέταση. Η χρήση αυτή κλιμακώνεται από την απλή ανάκτηση σημειώσεων-βιβλίων από ηλεκτρονικά μέσα, μέχρι τη χρήση υπολογιστικών προγραμμάτων για την επίλυση προβλημάτων μηχανικού. Ήδη λόγω της οικονομικής χρήσης η εκτύπωση σημειώσεων είναι απαγορευτική, οπότε σε κάποια μαθήματα (με μικρό αριθμό εξεταζομένων) «επιτρέπεται», με ευθύνη του διδάσκοντα, η χρήση υπολογιστών για την ανάκτηση σημειώσεων. Είναι προφανές ότι στο άμεσο μέλλον ένα τουλάχιστον τμήμα της εξέτασης θα γίνεται με τη χρήση υπολογιστών και μόνο οφέλη θα έχουν οι φοιτητές μας από μια τέτοια διαδικασία. Είναι κρίμα που για μια ακόμη φορά η κακή χρήση της τεχνολογίας έχει αποτέλεσμα την ποινικοποίηση του μέσου και όχι του κακόβουλου χρήστη.



2. Ανώνυμος 20 June, 2015 at 17:25

Δυστυχώς, ένα αρκετά μεγάλο ποσοστό φοιτητών δεν έχει το κατάλληλο ηθικό υπόβαθρο ώστε να MHN κατατρέχει στην “εύκολη λύση” της αντιγραφής. Είναι θλιβερό και άδικο να βλέπουμε φοιτητές που παρακολουθούν τις παραδόσεις και είναι συνεπείς στις ακαδημαϊκές υποχρεώσεις τους ή έστω που προσπαθούν μόνοι τους, αλλά τίμια, να παλεύουν να πάρουν τον προσβάσιμο βαθμό σε δύσκολα μαθήματα και άλλοι να “διαπρέπουν” μέσω της αντιγραφής ενώ έχουν τη στοιχειώδη ή και καμία εξοικείωση με το μάθημα. Καθώς θεωρώ δύσκολο έως σχεδόν ακατόρθωτο τον επαναπροσδιορισμό των αξιών σε αυτήν την ηλικία ένας άμεσος τρόπος για να λυθεί αυτό το πρόβλημα είναι οι επιτηρητές να γίνουν πιο αυστηροί και υπεύθυνοι κατά τη διάρκεια των εξετάσεων, να συνειδητοποιήσουν τη σοβαρότητα-σημαντικότητα του προβλήματος και να προβούν σε τρόπους εξάλειψής του, ζητώντας από τα παιδιά για παράδειγμα την απομάκρυνση αντικειμένων από τα θρανία την ώρα της εξέτασης (τσάντες, κασετίνες, κινητά κλπ.)